

MUZSIKÁS JANKÓ

	IGAZ	HAMIS
1. Muzsikás Jankó születésekor az édesanyja élete is komoly veszélybe került.		
2. A kisfiú 4 éves koráig harmatgyenge volt, s bár utána kicsit megerősödött, az arca mindig beesett volt, a hasa pedig puffadt.		
3. A nagypapától örökölt kis házukban a vékonyka gyermek gyakran éhezett és reszketett a hidegtől, s mikor nem volt mit ennie, kénytelen volt gombát szedni az erdőben.		
4. Szerencsére az anyja nagyon szerette Jankót, örömmel vitte magával a templomba, mivel a fiúcska oly szépen énekelt.		
5. Jankó alig töltötte be a 8. évét, amikor már teheneket kellett őriznie, s ha emberekkel találkozott, és beszélnie kellett velük, annyira zavarban volt, hogy az ujját a szájába dugta.		
6. A bojtárkodás mellett még egy dolog érdekelte a fiúcskát: a muzsika.		
7. Minden dologban érezte és élvezte a zenét, az erdő, a falu minden hangjában, még a szél is muzsikált neki a vasvilla fogán, amivel szénát gyűjtött.		
8. A bakter gyakran látta éjszaka, hogy a satnya kisgyerek fehér ingecskéjében a kocsmá felé oson.		
9. Jankó a kocsmá falához lapulva hallgatta a zenét, és arra vágyott, bárcsak neki is lennének ilyen érdekes éneklő deszkái.		
10. Fazsindelyből és számrászórból készített magának hegedűt, de az nem szólt olyan szépen, mint a kocsmában, csak csendesen zümmögött, mint a légy vagy a szúnyog.		
11. A kastélyban a szakácsnak volt hegedűje, szabad idejében azon szokott játszani, s az egyre csenevészebb Jankó arra vágyott, hogy egyszer a kezébe vehesse.		
12. Egyik éjszaka a fiú be is mászik a kastélyba, végre megérinti a hegedűt, de véletlenül a húrjait is megszólaltatja, s ezt meghallván, a szobalány fellármázza az egész házat.		
13. A bíró és az esküdtek úgy döntenek, hogy a tolvaj gyermeket a kisbíró vesszőzze meg, ámde az a gonosz úgy megcsapkodja a cérvavékony Jankót, hogy az anyjának ölben kellett hazavinnie.		
13+1. Egy héttel később Muzsikás Jankó belehal a büntetésbe, s mielőtt kileheli a lelkét, abban reménykedik, hogy a Jóisten a mennyországban igazi hegedűt ad majd neki.		

JANKO MUZYKANT

	PRAWDA	FALSZ
1. Przy urodzeniu Janka Muzykanta życie jego matki też było poważnie zagrożone.		
2. Chłopczyk do 4 roku życia był słabiuteńki i choć później nabrał nieco sił, ciągle miał zapadnięte policzki i wydęty brzuch.		
3. W chałupie odziedziczonej po dziadku mizerniutki chłopiec często głodował i trząsł się z zimna, a kiedy nie miał co jeść, musiał chodzić do lasu na grzyby.		
4. Na szczęście matula bardzo kochała Janka i chętnie zabierała go do kościoła, ponieważ chłopczyk pięknie śpiewał.		
5. Janek miał zaledwie 8 lat i już chodził za bydłem jako potrzódka, a kiedy spotykał ludzi i musiał z nimi rozmawiać, był tak zawstydzony, że wkładał palec do buzi.		
6. Chłopca oprócz bycia pomocnikiem pastucha interesowała: muzyka.		
7. We wszystkim czuł muzykę i przeżywał ją, w każdym dźwięku płynącym z lasu i wioski słyszał muzykę, nawet wiatr grał mu w żelaznych widłach, kiedy zbierał siano.		
8. Stójka często widział go w nocy, przemykającego w białej koszuli, żeby posłuchać muzyki dobiegającej z karczmy.		
9. Janek przyczaiwszy się pod murem, słuchał muzyki i marzył, aby on też mógł mieć takie deszczulki śpiewające.		
10. Zrobił sobie sam skrzypki z gonta i oślego włosia, ale nie grały tak pięknie jak tamte w karczmie, brzęczały cicho, jak muchy albo komary.		
11. We dworze skrzypce miał kucharz i grywał na nich wieczorami, a coraz bardziej mizerny Janek pragnął wziąć je kiedyś do ręki.		
12. Pewnej nocy chłopiec na czworakach wczołgał się do dworu, wreszcie dotknął skrzypiec, ale przez przypadek dotknął strun, a pokojówka, która usłyszała ich dźwięk zaalarmowała wszystkich.		
13. Wójt i ławnicy podjęli decyzję: niech stójka weźmie małego złodzieja i niech obije go różgą, ale ten brutal tak mocno go pobił, że cienkiego jak nitka Janka matula musiała na rękach zanieść do domu.		
13+1. Tydzień później Janko Muzykant umiera z powodu wymierzonej mu kary, ale zanim wyzionie ducha, ma nadzieję, że Pan Bóg da mu w niebie prawdziwe skrzypki.		